

SENDİKALAR EMPERYALİZMİN SURİYE POLİTİKASINA KARŞI ÇIKMALIDIR

Aydınlık Gazetesi, 11 Ağustos 2011

Yıldırım Koç

Türkiye işçi sınıfı ve sendikacılık hareketi tarihinde onurlu sayfalar da, kirli sayfalar da vardır. 1990-91 Körfez Krizi sırasında Türk-İş'in tavrı onurluydu. Emperyalizmin Türkiye'yi Suriye'ye karşı taşeron olarak kullanma çabalarına karşı tavrı da umarım ve dilerim onurlu bir sayfa oluşturur.

Saddam Hüseyin'in Irak'ı 2 Ağustos 1990 tarihinde Kuveyt'i işgal etti. Bu işgale ABD yeşil ışık yakmıştı. Ardından, işgali kullanarak belki de Büyük Ortadoğu Projesi'nin ilk operasyonuna başladı. Turgut Özal o zamanlar cumhurbaşkanıydı. Başbakan, Yıldırım Akbulut'tu. Turgut Özal, "bir koyup beş alma" biçiminde ifade ettiği politikayı uygulamaya soktu. TBMM 12 Ağustos'ta gizli oturumda "Türkiye'ye tecavüz durumunda buna derhal karşılık verilmesi amacıyla Türk Silahlı Kuvvetleri'ni kullanma ve savaş hali izni" kararı aldı. TBMM'nin 5 Eylül 1990 günlü gizli oturumunda da hükümete ülke dışına asker gönderme yetkisi verildi.

Bu açıdan bakıldığında Büyük Ortadoğu Projesi'nin ilk eşbaşkanı Turgut Özal'dı.

ABD emperyalizmi, Türkiye'yi Ortadoğu bataklığında kullanabilmek için, Musul ve Kerkük'ü Türkiye'ye vermek, Türkiye'yi bir Türk/Kürt federasyonuna dönüştürmek tezini ileri sürüyordu. Turgut Özal da Türkiye'yi parçalayacak olan bu öneriyi kabullenmişti.

Türkiye bu karara direndi.

Türk-İş'in tarihindeki onur sayfalarından biri, Şevket Yılmaz'ın genel başkanlığında 24-25 Eylül 1990 günü yapılan Başkanlar Kurulu toplantısında alınan karardır. Türk-İş bu kararda Türkiye'nin Irak bataklığına sokulma girişimlerine karşı çıktı, açık tavrı aldı. Türk-İş Başkanlar Kurulu'nun kararının bazı bölümleri şöyleydi:

"Türk-İş Başkanlar Kurulu dünya barışını tehdit eden Körfez Krizi sorununun savaşa başvurulmaksızın çözüme ulaştırılması dileğini belirtirken, toprak bütünlüğümüzün savunulması dışında ülkemizin herhangi bir şekilde savaşa içine sokulmasına kesinlikle karşı olduğunu açıklar. Türk-İş Başkanlar Kurulu ... insanları birbirine kırdıran, üretimi, kalkınmayı ve dünyanın geleceğini belirsiz uçurumlara sürükleyen savaş tehlikesinden tüm devletlerin kaçınmasını dilerken, Irak'ın da Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi kararlarına uymasını istemektedir."

O tarihte Genelkurmay Başkanı Orgeneral Necip Torumtay'dı. Necip Torumtay da, Turgut Özal'ın Türkiye'yi sürüklemek istediği sürece direndi ve bu görevinden 3 Aralık 1990 günü istifa etti.

Türk-İş'in, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin, bazı siyasal partilerimizin ve birçok demokratik kitle örgütünün tepkisi, Türkiye'nin emperyalizmin taşeronu olmasına, Ortadoğu bataklığına sürüklenmesini önledi.

Emperyalizm yeniden büyük bir oyun tezgahlıyor.

Emperyalizm Ortadoğu'yu yeniden bir kan gölüne çevirmek istiyor. Afganistan ve Irak'ta dökülen kanları yeterli bulmayanlar, Suriye'den de kan istiyor.

İşin daha da kötüsü, Türkiye'nin de bu kan bataklığına sokulması isteniyor.

Halkımızın Suriye halkıyla hiçbir sorunu yoktur. Tam tersine, emperyalizme karşı aynı cephede yer alıyoruz.

Türk-İş'i göreve çağırıyorum.

1990 yılında DİSK'in faaliyeti durdurulmuş durumdaydı. Bugün DİSK'i de göreve çağırıyorum.

O tarihte KESK, Türkiye Kamu-Sen, Memur-Sen, Birleşik Kamu-İş, BASK, HAKSEN, DESK yoktu. Kan bataklığında onların çocukları da emperyalizmin politikaları uğruna can verecek. Bu örgütleri de göreve çağırıyorum.

Türkiye, ABD emperyalizminin askerlerini kurtarabilmek için 1950-53 yıllarındaki Kore Savaşı'nda büyük kayıp vermişti. 721 askerimiz hayatını kaybetti. 2147 askerimiz yaralandı. 234 askerimiz Kuzey Kore silahlı kuvvetlerine esir düştü. 175 askerimiz de kayboldu.

Farklı bir hükümetin 1990-91 Körfez Krizinde aynı hatayı yapması Türk-İş'in de katkısıyla engellenmişti.

Yeni bir hatayı yine hep birlikte engelleyelim.

Çocuklarımızı emperyalistlerin çocuklarını kurtarmak için kan gölüne atmayalım.

Sendikalarımızın tarihlerine onurlu bir sayfa daha yazalım.